

DOSSIER DE PREMSA

CONVOCATÒRIA UNITÀRIA DE LA COMUNITAT EDUCATIVA

CONCENTRACIÓ

**DIA 26 D'OCTUBRE DE 2016 A LES 18H00
DAVANT LA DELEGACIÓ DE GOVERN DE
LES ILLES BALEARS**

**ASSEMBLEA DE DOCENTS – CRIDA - COOPERATIVES D'ENSENYAMENT
FAPA MALLORCA - SINDICAT D'ESTUDIANTS DELS PAÏSOS CATALANS -
JUNTA DE PERSONAL DOCENT NO UNIVERSITARIA integrada per STEI
INTERSINDICAL, ALTERNATIVA, UOB ENSENYAMENT, ANPE, FE-CCOO
ILLES BALEARS, FETE-UGT**

Bones tardes, vos hem convidat avui aquí per presentar públicament la jornada de mobilització del proper 26 d'octubre.

Dia 26 d'octubre és una jornada de lluita convocada arreu de l'estat en contra de la LOMCE.

Al darrer plenari de la junta de personal docent no universitari es va acordar donar suport a les mobilitzacions convocades a nivell estatal i iniciar els contactes amb tota la comunitat educativa per tal de fer accions unitàries en contra d'aquesta llei a nivell autonòmic. A Mallorca, Menorca i Eivissa.

Avui presentem una concentració en la que participam estudiants, famílies i docents.

Animam a participar en aquesta jornada de lluita a tots els centres, i que cada comunitat educativa decideixi autònomament, quines accions du a terme al seu centre de treball i després a les 18.00 hores confluïrem tots, en el cas de Mallorca, a davant la delegació de govern amb una concentració de tota la comunitat educativa.

Ara pas la paraula al representants de la SEPC, de la FAPA i de L'ASSEMBLEA DE DOCENTS

LOMCE

El juny de l'any 2012 rebíem les primeres notícies de la reforma educativa que proposava el ministre d'educació del govern espanyol, José Ignacio Wert. Es llençaven diverses propostes tals com unes revàlides al final de les diferents etapes educatives, la reducció de la càrrega lectiva per ampliar-la en assignatures bàsiques, la implantació de l'assignatura "Educació Cívica i Constitucional", la possibilitat de passar de curs amb tres assignatures suspeses, l'avançament de l'elecció de l'estudiant entre FP o Batxillerat amb els itineraris marcats a partir de 3r d'ESO a través de matèries optatives, etc.

No obstant això, el govern espanyol va comunicar la voluntat d'obrir un debat amb la comunitat educativa, sindicats i partits polítics per intentar aconseguir el major acord possible. Ara bé, fonts properes al ministeri asseguraven que estaven disposats a negociar per arribar al major consens, però en cap cas pensaven renunciar als principis bàsics de la seva proposta. El seu objectiu era precisament tenir-la redactada a l'octubre per començar-la a tramitar al Congrés abans que acabés el 2012 per tal de què pogués tenir efectes en totes les etapes durant els tres anys següents de la seva aprovació, moment en què arribarien les revàlides. D'aquesta manera podem concloure que s'intentava agilitzar el procés d'aprovació a qualsevol preu sense cap mena d'intenció de condicionar una reforma tan profunda amb debat intens amb la comunitat educativa. Podem concloure per tant que no ha estat una llei consensuada.

A l'Estat Espanyol s'han aprovat dotze lleis orgàniques d'educació des del 1970. Les successives reformes en matèria d'educació demostren que es tracta d'un sistema educatiu fràgil, inestable i predestinat a reformes en funció del canvi de govern. A la vegada, es tracta d'un sistema clarament polaritzat en l'àmbit social, constituint el sistema

educatiu espanyol una peça clau per a la perpetuació d'una societat de classes. La reforma plantejada pel govern del PP no fa res més que evidenciar-ne aquests aspectes.

La reforma avança cap a la concepció única del coneixement com una eina de progrés econòmic i per tant, el reformula i el converteix en un bé mercantil. La llei ho materialitza en algunes definicions tals com la conversió del dret a l'educació en un servei o en la privatització d'algunes etapes educatives. Però sobretot ho podem veure en la transformació del centre educatiu a imatge i semblança d'una empresa. Això comporta la promoció de la competitivitat entre els centres i la construcció d'un format empresarial. És a dir: la redefinició de la figura de director en favor d'un gestor i la concentració de poders d'aquest, la concepció de les mares i pares com a simples usuaris o l'eliminació de competències vinculants del Consell Escolar. I és precisament aquesta concepció del coneixement la que s'allunya de qualsevol contingut i metodologia pedagògica que fomenti l'esperit crític, el lliure desenvolupament de la persona, l'aprenentatge de valors socials i/o culturals o que avanci cap a la consciència col·lectiva.

En la mateixa línia, potencia un dels trets característics dels sistemes educatius del sud d'Europa que és l'accentuació del fenomen d'estratificació social que produeixen. En aquest cas la reforma ho fomenta amb la decisió prematura sobre la continuació acadèmica o professional. Però també amb la cursa d'obstacles que s'imposa al final de cada etapa educativa. Alhora, les conseqüències del finançament asimètric i la competitivitat que es planteja entre centres desprotegeix els centres educatius d'àrees amb rentes més baixes. I això complementat amb els projectes educatius de qualitat, la possibilitat d'escollir l'alumnat o l'especialització dels centres demostren la voluntat de voler perpetuar i augmentar les diferències

de classe concebant l'educació com una eina clau per dur-ho a terme. Tot això, amb la subvenció pública d'escoles segregadores per sexes.

La reforma vol acabar també amb el sistema d'immersió lingüística. La nostra llengua és tractada com una "especialitat", no considerant-la indispensable en el procés educatiu de l'alumnat. A més, a través de la subvenció de l'ensenyament privat en castellà es produeix una elitització de l'educació castellana.

REVÀLIDES

1.- La **postura general de la COMUNITAT EDUCATIVA és de coherència per això ens mantenim en el rebuig manifestat una i mil vegades** contra les proves d'avaluació individualitzada conegudes com a REVÀLIDES.

2.- Dues vessants principals que exposar:

LES REVÀLIDES, ALGUNS ASPECTES QUE HEM REPETIT 1000 VEGADES:

a.- L'avaluació en el procés educatiu és molt necessària però en clau de revàlida s'ha criticat des del primer moment, **mai ha estat una opció pedagògica per a cap membre de la comunitat educativa**. Representen un preu massa alt en tots els sentits (recursos econòmics, organització, pressió psicològica ... per a tothom, especialment pels nostres fills/es) i tot plegat per un suposat benefici molt qüestionable.

b.- **Desinformació cap a les famílies** que sempre som els darrers amb qui compten i els darrers en tenir informació sobre les avaluacions de diagnòstic.

c.- **El model LOMCE d'avaluació menysprea la tasca de centres i docents** en la seva pràctica educativa, ja que el tipus de proves i la seva execució posa de manifest una gran

desconfiança en la seva capacitat professional, com si no valgués l'avaluació pròpia.

d.- **Les proves individualitzades es fan en clau de revàlida, no de diagnosi** com hauria de ser qualsevol avaluació. **El model de revàlida no pretén millora del sistema sinó limitació i segregació** de l'alumnat, la diagnosi pretén exactament el contrari. Els **rànking**s públics i excloents que facilita la LOMCE en són una prova.

e.- **Es romp amb la dinàmica d'aprenentatge continu i global** fent unes proves externes, individualitzades i no adaptades que permetin encasellar l'alumnat.

f.- **Recauen, exclusivament sobre l'alumnat, les conseqüències d'un sistema obsolet** que proposa una avaluació absurda únicament sobre una part de la comunitat educativa. Un baix resultat d'aquestes proves no és únicament fruit d'un "mal estudiant", malgrat tot **les revàlides sols penalitzen l'estudiant.**

g.- El darrer curs d'obligatòria es centrarà en la preparació de revàlides amb l'espasa de Damocles de la TITULACIÓ a sobre el cap dels alumnes.

LA SITUACIÓ ACTUAL.

a.- **El desconcert, la desconfiança o l'angoixa** generats són enormes i tristament justificats perquè no hi ha un criteri definit per part de l'administració. Ha passat més d'un mes des de que va començar el curs i encara no sabem exactament com s'articularen les revàlides, això és inadmissible.

b.- No obstant, **cal diferenciar entre PROVES ESO I PROVES BATXILLERAT** perquè segons sembla les primeres van pel mateix camí de resolució que les proves de sisè de primària de l'any passat, que finalment van adoptar els resultats de les avaluacions dels centres, però les de Batxillerat es plantejaren com una continuïtat de les proves PAAU ja que són necessàries

per a l'accès a la Universitat. Probablement s'acordarà amb la CRUE una espècie de "selectivitat".

c.- **Ni les proves d'ESO, ni les de Batxillerat tenen valor acadèmic** en aquesta primera edició (Disp. Final 5a), així que no afectaran a la TITULACIÓ.

d.- **Per al futur**, sí que es comprometrà la titulació a l'aprovació de les proves i **només hi haurà 2 oportunitats d'examen**, després de les quals no es preveu ni la repetició de curs.

e.- Esperam que les proves d'accès a la universitat siguin generalitzades i que es garanteixi que no hi haurà proves específiques a diferents nivells universitaris però, ara mateix, tampoc no està clar.

f.- **No podem oblidar que les proves de 3er i 6è de primària també estan vigents** per enguany i que REVÀLIDES - part exposada per les famílies a la RdP la nostra postura de rebuig és idèntica a la del curs passat.

3.- FINALMENT, QUÈ PODEM FER?

Atès el nul valor acadèmic de les proves l'administració ha dit, referint-se a les proves d'ESO, el mateix que l'any passat per a les proves de sisè de primària, que **la Conselleria respectarà la decisió de les famílies** i no s'adoptaran mesures de pressió sobre qui hagi comunicat la voluntat de que el seu fill/a no faci les proves o sobre qui no assisteixi a les proves, si s'arribessin a celebrar.

Les proves de Batxillerat tindran lloc orientades exclusivament a l'accès a la Universitat.

Així doncs, **és feina de tots nosaltres transmetre el parer de la comunitat educativa sobre aquestes proves, sobre les seves conseqüències reals i sobre la seva innecessària, antipedagògica i inútil execució.**

També, a tots aquells que ens sigui possible, **ens correspon expressar la nostra oposició i rebuig, si cal per escrit, a sotmetre'ns** a unes proves que no cerquen la millora de la qualitat educativa. #NO LOMCE, NO REVÀLIDES

FINANÇAMENT I PRESSUPOST

A les Illes Balears el Govern dedica actualment un 2'96 % del PIB de a l'educació -el mateix que l'anterior govern del partit popular durant la legislatura 2012-2015 (2,9% el 2012, 3,0% el 2013 i 2,9% el 2014 i 2015)-, aquesta xifra està molt per davall de la mitjana de l'Estat, un 4'4% el 2012, i molt enfora de la mitjana europea que es situa per sobre del 5 % del PIB (5,5% el 2012). Exigim que el Govern prioritzi l'educació tal i com prometeren a les eleccions, on el PSOE-PSIB assegurava un 5% i MES un 4'5% del PIB als seus programes electorals.

No pot continuar aquesta precarietat de recursos per a un servei públic essencial com és l'educació. La comunitat educativa demana a la Conselleria dedicar com a mínim 1.000 milions d'euros per educació al 2017 per tal de començar a capgirar aquesta tendència, tot i que això només comportaria una inversió en educació del 3,4% sobre el PIB. Els docents considerem aquest augment pressupostari com a un primer pas imprescindible per acabar de manera progressiva amb la problemàtica de la manca d'espais, recursos materials i de dotació de professionals per atendre als alumnes dels centres escolars de les Illes Balears.

Considerem que ens trobam en una situació d'emergència educativa i que per revertir els efectes negatius de les retallades es requereixen mesures urgents. Quines? Construir nous centres, ampliar, millorar i acondicionar els que ja existeixen, eliminar barracons, reduir ràtios, augmentar recursos per

atenció a la diversitat i suport, i establir mesures per garantir l'equitat de l'ensenyament (menjadors, suport a alumnes d'entorns socioeconòmics desfavorits, acollida d'alumnat estranger).

Si d'uns pressuposts escassos dedicam un percentatge insuficient, els resultats són catastròfics per un sistema educatiu que precisa de decisions i polítiques valentes per revertir la situació que patim des de ja fa massa temps. A tall d'exemple, a les Illes Balears, aquest curs hem començat amb 107 barracons, 14 més que l'any passat. I hi ha centres educatius que es troben per sobre dels límits de ràtios legalment establertes.

La precarietat en els pressuposts d'educació de les Illes, és per una banda, una qüestió de prioritats polítiques però per l'altre també està clar que és una conseqüència més del règim de finançament injust de l'Estat. El 48% d'impostos que paguen els ciutadans de les Illes Balears a l'Estat, ja no tornen. I els interessos que paga el Govern per amortitzar el deute són superiors al que l'Executiu balear gasta en Educació, més de 900 milions d'euros.